Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

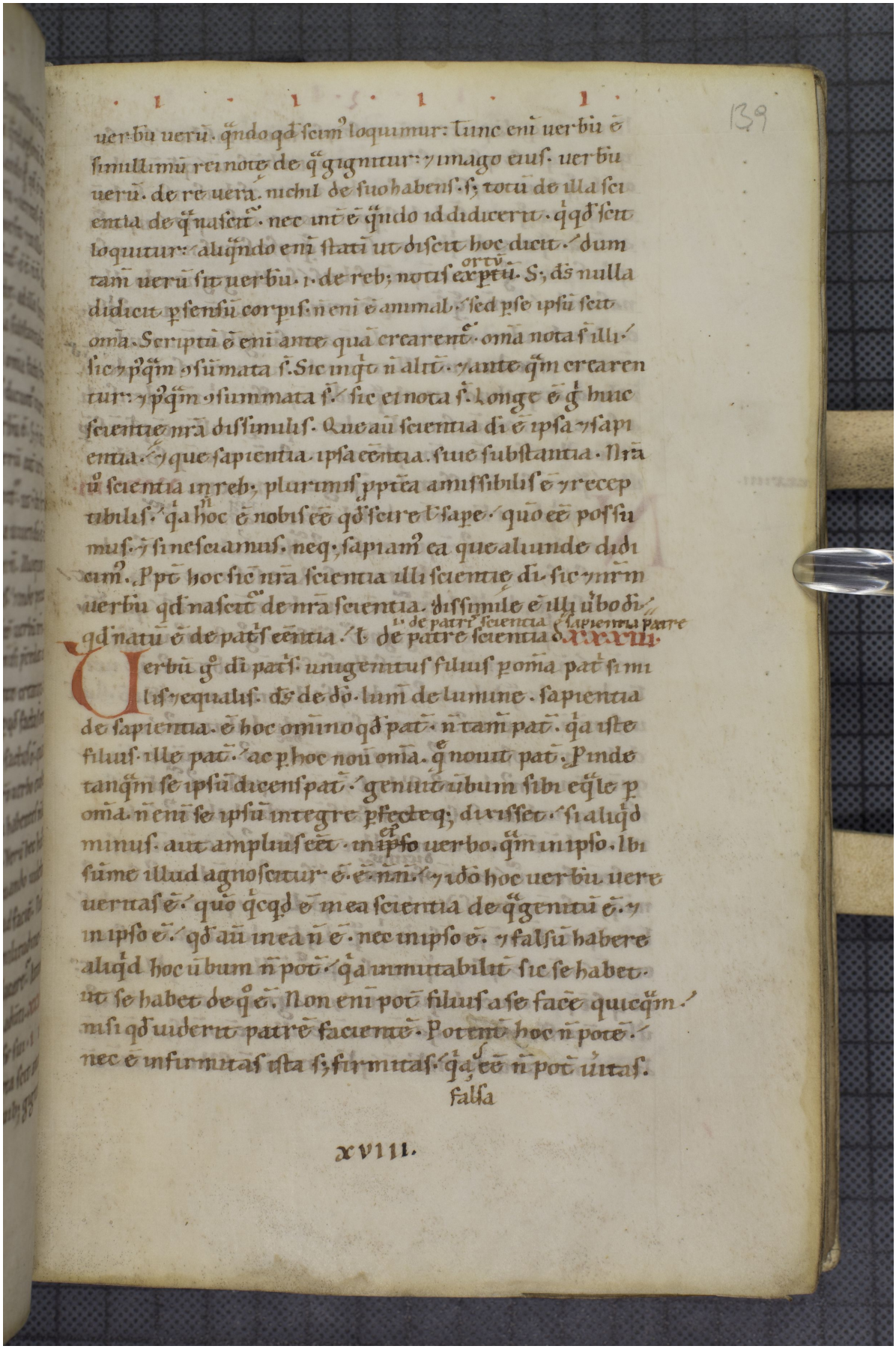

139

uerbu uerū. q̄ndo qd̄ scim̄ loquimur: tunc enī uerbu ē
simillimū rei notę de q̄ gignitur: ⁊ imago eius. uerbu
uerū. de re uera. nichil de suo habens. s; totū de illa sci
entia de q̄ nascit̄. nec unt̄ ē q̄ndo id didicerit. q̄ qd̄ scit
loquitur: aliq̄ndo enī stati ut discit hoc dicit. dum
tam uerū sit uerbu. ⁊ de reb; notis exp̄tū. S; d̄s nulla
didicit p̄sensū corpis. n enī ē animal. sed ipse ipsū scit
omā. Scriptū ē enī ante quā crearent̄. omā nota s illi.
sic ⁊ p̄q̄m osūmata s. Sic ing̃to n̄ altū. ⁊ ante q̄m crearen
tur: ⁊ p̄q̄m osummata s. sic ei nota s. Longe ē g̃ huic
scientię mā dissimilis. Quia aū scientia di ē ipsa ⁊ sapi
entia. ⁊ que sapientia ipsa ēentia. siue substantia. Nrā
ū scientia in reb; plurimis p̄pt̄a amissibilis ē ⁊ recep
tibilis. q̄a hoc ē nobis eē qd̄ scire ⁊ sape. quo eē possu
mus. ⁊ si ne sciamus. neq; sapiam̄ ea que aliunde didi
cim̄. P̄pt̄ hoc sic nrā scientia illi scientię di sic ⁊ nr̄m
uerbu qd̄ nascit̄ de nrā scientia. dissimile ē illi ū̄bo di
qd̄ natū ē de pat̄is ēentia. ⁊ de patre scientia ē. ⁊ de patre scientia ē. ⁊ sapientia patre

XXVIII.

Uerbū g̃ di pat̄is. unigenitus filius p̄oma pat̄ si mi
lis ⁊ equalis. d̄s de dō. lum̄ de lumine. sapientia
de sapientia. ē hoc omino qd̄ pat̄. n̄ tam pat̄. q̄a iste
filius. ille pat̄. ac p̄ hoc nou omā. q̄ nouit pat̄. P̄ inde
tanq̄m se ipsū dicens pat̄. genuit ūbum sibi eq̄le p
omā. n enī se ipsū integre p̄fecteq; diuisset. si aliq̄d
minus. aut ampliusēet. in ipso uerbo. q̄m in ipso. Ibi
sume illud agnoscitur ē. ē nn̄. ⁊ ido hoc uerbu uere
uerū ē. quo q̄cq̄d ē in ea scientia de q̄ genitū ē. ⁊
in ipso ē. qd̄ aū in ea n̄ ē. nec in ipso ē. ⁊ falsū habere
aliq̄d hoc ūbum n̄ pot̄. q̄a immutabilit̄ sic se habet.
ut se habet de q̄ ē. Non enī pot̄ filius a se face quicq̄m.
nisi qd̄ uiderit patre facientē. Potent̄ hoc n̄ pote.
nec ē infirmitas ista s; firmitas. q̄a eē n̄ pot̄ uitas.
falsa